

Ervaring van een moeder van een kind met TOS:

Jaren geleden vroeg de arts op het consultatiebureau of mijn kind al woordjes sprak. Nu was mijn kind vrijwel continu aan het hoesten, woordjes waren mij nog niet opgevallen. Een tijd later vertelde ik vol trots dat mijn kind vier woordjes kon zeggen.

"Maar", zei de arts, "zegt je kind wel eens twee woordjes achter elkaar?". Nee dus.

De consultatiebureau-arts stelde logopedie voor. Ik voelde me een beetje geërgerd.

Ik ging langs de huisarts, kwam bij de kinderarts, bracht mijn kind naar de speelzaal en alle deskundigen waren het met me eens dat je met een kind van twee niet naar een logopediste ging. Toch ben ik blij dat ik dat uiteindelijk wel heb gedaan.

En nu ben ik zelf jeugdarts geworden voor kinderen van 0-4 jaar op een centrum voor jeugd en gezin (voorheen was dat voor deze doelgroep het consultatiebureau).

En elke dag vraag ik moeders of hun kind van twee al twee woordjes achter elkaar kan zeggen. Bijna elke week is er wel een moeder die daar 'nee' op zegt. Als ik begin over een taalontwikkelingsstoornis, dan zie ik meestal dezelfde ongelovige blik die ik zelf ooit had. Op dat moment kan ik ouders vanuit mijn eigen ervaring er van overtuigen om nader onderzoek te laten doen. En ik wijs op Stichting Hoormij die voor de ouders opkomt en veel informatie kan geven.